

Sygn. akt – IX Ka 383/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu w składzie:

Przewodniczący – S.S.O. Rafał Sadowski

Protokolant – st. sekr. sąd Katarzyna Kotarska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej (...) K. B.,

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2021 r.

sprawy **S. W.** – oskarżonej z art. 284§3 kk oraz z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk oraz z art. 279§1 kk,

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną,

od wyroku Sądu Rejonowego w T.z dnia 2 marca 2021 r., sygn. akt **II K 495/20**,

I. zaskarżony wyrok w całości utrzymuje w mocy;

II. zwalnia oskarżoną z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IX Ka 383/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	o	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 02 marca 2021 r. sygn. akt (...)

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego
oskarżyciel posiłkowy
oskarżyciel prywatny
obrońca
oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego
inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany	

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
---	--

Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia mających wpływ na treść wydanego rozstrzygnięcia; wyrażający się w błędnej oraz dowolnej ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego, a także na mylnym przyjęciu, że materiał dowodowy zebrany w niniejszej sprawie w sposób dostateczny udowadnia popełnienie zarzucanych czynów zabronionych oraz w mylnym przekonaniu, że wyczerpały znamiona przestępstw, określonych w art. 279 § 1 kk, art. 286 § 1 kk oraz art. 284 § 3 kk.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Sąd Odwoławczy dokonując dokładnej analizy materiału dowodowego nie stwierdził błędu w ustaleniach faktycznych w zaskarżonym wyroku. Zebrany materiał dowodowy w sprawie jest wyczerpujący i w sposób niewątpliwy udowadnia winę oskarżonej. Zeznania świadków Sąd uznał za wiarygodne i dał im wiarę. Dodatkowo należy zauważyć, że potwierdzeniem ich zeznań są informacje bankowe, które wskazują na użycie przez oskarżoną obu kart płatniczych B. M.. Zapis z monitoringu stanowi także niepodważalny dowód na popełnienie przez oskarżoną zarzucanych jej przestępstw, nie kwestionowała ona także prawdziwości tego dowodu. Nie sposób tym samym jest dopatrywać się błędu w ustaleniach</p>		

faktycznych, opierając się tylko na wyjaśnieniach oskarżonej, która chcąc usprawiedliwić swoje zachowanie twierdziła, że kart płatniczych użyła przez pomyłkę. Należy także mieć na względzie jaka powinna być podstawa zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych „Zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku nie może sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz powinien zmierzać do wykazania, jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd, oceniając zebrany materiał dowodowy. Sama możliwość przeciwstawienia ustaleniom sądu orzekającego odmiennego poglądu w kwestii ustaleń faktycznych, opartego na innych dowodach aniżeli te, na których oparł się tenże sąd nie może prowadzić do wniosku, że rzeczywiście sąd ten dopuścił się przy wydaniu wyroku omawianego uchybienia.” (Wyrok SA w Lublinie z 30.12.2019 r., II AKa 55/19, LEX nr 3103275.)

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

3.2.

Obrazę przepisów postępowania tj. art. 4 kpk w zw. z art. 7 kpk, w zw. z art. 366 § 1 kpk w zw. z art. 420 # zasadny
częściowo zasadny

	<p>kpk w zw. z 6 kpk poprzez dowolną i wybiórczą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, m.in. poprzez odmowę nadania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej S. W., co w konsekwencji doprowadziło do uznania jej za winną zarzucanych jej czynów w akcie oskarżenia;</p>	# niezasadny
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>W ocenie Sądu Odwoławczego organ meriti dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego zgodnej z zasadami logiki, doświadczenia życiowego oraz procesowego. Nie sposób jest zgodzić się z skarżącą jakoby ocena zebranego materiału w sprawie była wybiórcza. Sąd meriti nie dał wiary części wyjaśnień oskarżonej S. W., ponieważ pozostawały one w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi. Oskarżona zaprzeczyła jakoby usiłowała dokonać płatności oraz dokonała jej za pomocą kart należących pokrzywdzonej, jednakże z dowodów w postaci informacji z banków oraz zeznań świadka M. S. jednoznacznie wynika, iż oskarżona tego dokonała, tym samym Sąd uznał jej wyjaśnienia za niewiarygodne, co nie oznacza, że dopuścił się on obrazy przepisów postępowania. Nie jest możliwym nadanie waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej gdy stoją one w sprzeczności z resztą zebranego materiału dowodowego w sprawie, a głównie z zapisem monitoringu oraz z informacją przekazaną przez banki, które nie były podczas rozpraw sądowych kwestionowane przez oskarżoną.</p>		

Wniosek		
	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwiężle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
3.3.	Obrazę przepisów postępowania tj. art. 2 § 2 kpk w zw. z art. 4 kpk w zw. z art. 5 § 2 kpk w zw. z art. 7 kpk, w zw. z art. 424 § 1 pkt.1 kpk poprzez ogólnikowe, dobrowolne i nienależyte uzasadnienie przez Sąd I instancji swojego stanowiska;	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd Odwoławczy nie zgadza się z zarzutem skarżącej jakoby organ meriti dopuścił się obrazy przepisów postępowania. Uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia zawiera wszelkie elementy, które jako obligatoryjne wskazuje przepis art. 424 § 1 pkt.1 kpk „§ 1. Uzasadnienie powinno zawierać zwiężle: 1) wskazanie, jakie fakty sąd uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych; 2) wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku.” (Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks postępowania karnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 534 z późn. zm.). Sąd meriti w uzasadnieniu przez siebie wydanego wyroku wskazuje jakie fakty uznaje za udowodnione, a jakie		

<p>za nieudowodnione oraz podaje powody swojej oceny z którymi Sąd Odwoławczy się zgadza, tym samym nie sposób jest zauważyć obrazy przepisów postępowania i błędu popełnionego przez Sąd I instancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>3.4.</p>	<p>Obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 279 § 1 kk, art. 284 § 1 kk, art. 284 § 3 kk, art. 286 § 1 kk, poprzez ich zastosowanie i przyjęcie, że czyny popełnione przez oskarżoną wyczerpują znamiona w/w przestępstw.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Dokonując dokładnej analizy materiału dowodowego Sąd Odwoławczy nie zauważył, aby w zaskarżonym wyroku doszło do obrazy przepisów prawa materialnego. Skarżąca zarzuca, iż Sąd meriti przyjął nieprawidłową kwalifikację prawną, jednakże należy zauważyć, że z materiału dowodowego zebranego w sprawie wprost wynika, że oskarżona dokonała tych czynów. S. W. przywłaszczyła w sklepie (...) portfel pokrzywdzonej B. M. czym wyczerpała znamiona przestępstwa</p>		

z art. 284 § 1 kk, jednakże zważając, iż była to rzecz zgubiona i oskarżona znalazła go na podłodze, a więc zasługiwał na łagodniejsze potraktowanie Sąd meriti uznał za stosowne zastosowanie art. 284 § 3 kk. „Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się do szczególnej charakterystyki zachowania sprawcy realizującego wszystkie znamiona przestępstwa określone w typie podstawowym, które sprawia że taki czyn stanowi przestępstwo zasługujące na łagodniejsze potraktowanie. Wymiernym wyrazem powyższego pozostaje usytuowanie ustawowe normy art. 284 § 3 k.k. przy odniesieniu się li tylko i wyłącznie do § 1 i § 2 podmiotowego przepisu.” (Wyrok SA w Białymstoku z 11.10.2019 r., II AKa 141/19, LEX nr 2766156.). S. W. w swych wyjaśnieniach przyznała się, że znalazł portfel i nie zwróciła go pokrzywdzonej bądź obsłudze sklepu, lecz zabrała go ze sobą, miała ona świadomość, że przywłaszcza rzecz cudzą, działała świadomie, tym samym wypełniła przesłanki czynu zawartego w art. 284 § 3 kk.

Należy zaznaczyć, że oskarżona po przywłaszczeniu portfela pokrzywdzonej udała się do sklepu (...), gdzie usiłowała zapłacić za zakupy jedną z kart płatniczych B. M., gdy transakcja została odrzucona dokonała tego inną kartą płatniczą także należącą do pokrzywdzonej. Czyn ten jest udowodniony poprzez informacje z banków oraz zeznania świadka M. S. i wypełnia znamiona przestępstwa art. 279 § 1 kk, na potwierdzenie tego stanowiska należy przytoczyć postanowienie Sądu Najwyższego „Dokonanie płatności kartą płatniczą w formie tzw. płatności zbliżeniowej

przez osobę nieuprawnioną, która weszła w posiadanie karty wbrew woli jej właściciela, stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem.” (Postanowienie SN z 2.12.2020 r., III KK 358/20, LEX nr 3183271.). Jednakże czyn ten cechuje niewysoka szkodliwość społeczna i sprawca czynu nie jest niebezpieczny dla społeczeństwa i ze względu na te przesłanki Sąd meriti podczas wyrokowania zastosował także art. 283 kk, a więc wypadek mniejszej wagi oraz zastosował art. 37a § 1 kk, co pozwoliło na wymierzenie kary ograniczenia wolności, a nie pozbawienia wolności jak przewiduje art. 279 § 1 kk. Sąd Odwoławczy uznał, że podstawa prawna zaskarżonego wyroku jest prawidłowa, a czyn popełniony przez oskarżoną wyczerpuje znamiona tych przestępstw, co znajduje swoje uzasadnienie w zebranych materiałach dowodowych. Skarżąca w apelacji powołała się także na obrazę przepisów prawa materialnego w postaci zastosowania art. 286 § 1kk, który w zaskarżonym wyroku ani w akcie oskarżenia nie został jej zarzucony.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

3.5.

Rażąca niewspółmierność kary polegająca na wymierzeniu # zasadny

	oskarżonej 11 miesięcy ograniczenia wolności.	# częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzut rażącej niewspółmierności kary podniesiony przez oskarżoną jest niezasadny. Sąd meriti wymierzając karę łączną na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk, wziął pod rozwagę okoliczności łagodzące i życiowe S. W., jak również cele zapobiegawcze i wychowawcze kary. W niniejszej sprawie Sąd miał możliwość orzeczenia kary łącznej od 10 miesięcy do 1 roku i 4 miesięcy ograniczenia wolności. Bacząc na dotychczasowe życie oskarżonej, jej wcześniejszą karalność Sąd nie zauważał podstaw do całkowitej absorpcji kary. Należy także podkreślić, że kara powinna oddawać kryminalną zawartość czynu oraz spełniać swoje funkcje, przez co powinna być odpowiednio dolegliwa. Wymierzona przez Sąd I instancji kara 11 miesięcy ograniczenia wolności jest karą łagodną oraz w ocenie Sądu tylko w takim wymiarze jest w stanie spełnić swoje funkcje. Czyn jakiego dopuściła się oskarżona posiada nie znaczną społeczną szkodliwość czynu lecz nie jest ona znikoma co także należy uwzględnić podczas wymiaru wysokości kary. „Rażąca niewspółmierność kary występuje wtedy, gdy kara orzeczona nie uwzględnia w należyty sposób stopnia społecznej szkodliwości przypisywanego czynu oraz nie realizuje wystarczająco celu kary, ze szczególnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych.</p>		

Pojęcie niewspółmierności rażącej oznacza znaczną, wyraźną i oczywistą, a więc niedającą się zaakceptować dysproporcję między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą (zasłużoną). Przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona tylko wtedy, gdy na podstawie ustalonych okoliczności sprawy, które powinny mieć decydujące znaczenie dla wymiaru kary, można przyjąć, że występuje wyraźna różnica między karą wymierzoną a karą, która powinna zostać wymierzona w wyniku prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo.” (Wyrok SA w Warszawie z 12.01.2021 r., II AKa 121/20, LEX nr 3144342.). Odnoszą się do powyższej definicji rażącej niewspółmierności kary zaprezentowanej przez Sąd Apelacyjny, Sąd Odwoławczy nie dostrzega takiego uchybienia w zaskarżonym orzeczeniu.

Wniosek

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

OKOLICZNOŚCI **PODLEGAJĄCE**
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU

4.1.

Zwi ęz le o powodach uwzgl ędnienia okoliczno ści	
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w T. (...) z dnia 02 marca 2021 r. sygn. akt (...)	
Zwi ęz le o powodach utrzymania w mocy	
<p>Sąd Odwoławczy uznał apelację oskarżonej za całkowicie bezzasadną. W ocenie Sądu organ meriti nie dokonał żadnego błęd u w zaskarżonym wyroku. Orzeczenie jest w pełni zgodne z przepisami prawa, tym samym Sąd Okręgowy odrzuca wnioski podniesione przez skarżącą o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie jej od zarzucanych czynów, bądź ewentualne uchylene zaskarżonego wyroku i przekazanie do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji. Sąd nie przychylił się także do wnioskowanego przez oskarżoną na rozprawie apelacyjnej złagodzenia kary poprzez orzeczenie samoistnej grzywny. Zauważyć należy, że podczas postępowania przygotowawczego S. W. wyjaśniła, iż jest ona osobą bezrobotną, a utrzymuje się jedynie z 500+ oraz świadczeń rodzinnych, które to otrzymuje na swoje małoletnie dzieci (k.45-46). Zważając na ten fakt oskarżona nie posiada środków finansowych, z których mogłaby opłacić grzywnę, ponieważ jedyne środki finansowe jakie posiada otrzymuje z przeznaczeniem n utrzymanie dzieci, a Sąd nie może dopuścić do sytuacji by praktycznie małoletnie dzieci oskarżonej opłacały grzywnę swojej matki. Kara ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 20 (dwadzieścia) godzin miesięcznie, nie będzie kolidowała oskarżonej z opieką nad dziećmi, ze względu na fakt, iż młodsze dziecko S. W. uczęszcza do przedszkola, co wynika z akt niniejszej sprawy, a starsze z dzieci podlega obowiązkowi szkolnemu, tym samym uczęszcza do szkoły. W czasie gdy dzieci będą przebywała w/w placówkach oskarżona jest w stanie</p>	

wykonać nałożone przez Sąd nieodpłatne kontrolowane prace na cele społeczne. Dodać należy także, że S. W. podczas rozprawy apelacyjnej (k.139) przyznała się do zarzucanych jej czynów. Ze względu na powyższe Sąd Odwoławczy zaskarżony wyrok w całości utrzymuje w mocy.	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia		
5.3.1.2.1.	Konieczno ść przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia		
5.3.1.3.1.	Konieczno ść umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia		
Zapłatywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art. 635 kpk w zw. z art. 624 kpk sąd odwoławczy zwolnił oskarżoną z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, a wydatkami poniesionymi w tym postępowaniu obciążył Skarb Państwa uznając, że przemawiała za tym jego sytuacja materialna, oceniana m.in. przy uwzględnieniu obciążeń finansowych nałożonych zaskarżonym wyrokiem.

PODPIS